

зміщення акцентів у податковій системі з оподаткування доходів на оподаткування споживання.

Актуальним нині є пошук напрямків реформування податку на прибуток, якими можуть бути: стабілізація податкової системи шляхом узгодження податкового законодавства з нормами бюджетного, цивільного, та господарського кодексів, що забезпечить ефективність контрольних дій; підвищення контрольних заходів щодо сплати податку на прибуток; зниження податкової ставки за умови реінвестування прибутку; створення стимулів для місцевих органів влади в зацікавленості розвитку малого бізнесу на її територіях; для платників єдиного податку за використанням праці найманих працівників без належного оформлення трудових відносин забезпечити посилення відповідальності.

Список використаних джерел:

1. Податкова система : навч. посібник / Прокопенко І.А. та ін.; за заг. ред. П.В. Мельника, В.Л. Андрущенка. Київ : Кондор. 2014. 698 с.
2. Ковач С., Безверхий К. Облік і звітність розрахунків за податком на прибуток підприємства в умовах законодавчих змін. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2015. № 4. С. 34–43.
3. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI : зі змінами та доповн. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17/page> (дата звернення: 18.08.2019).
4. Тулуш Л.Д., Скітецька І.М. Оподаткування прибутку підприємств: практика застосування в Україні. *Молодий вчений*. 2017. № 3. С. 860-863.
5. Зайцев О.В., Могильний В.В. Проблеми оптимізації оподаткування прибутку підприємств в Україні з урахуванням зарубіжного досвіду. *Причорноморські економічні студії*. 2017. Вип. 22. С. 177-182.

УДК 336

*Величко Ю.Ю.,
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького*

**ОРГАНІЗАЦІЯ І МЕТОДИКА ОБЛІКУ І ОПОДАТКУВАННЯ
ДІЯЛЬНОСТІ ТРАНСПОРНО-ЕКСПЕДИТОРСЬКИХ КОМПАНІЙ**

Згідно із Законом України «Про транспортно-експедиторську діяльність» під транспортно-експедиторською діяльністю розуміється підприємницька

діяльність із надання транспортно-експедиторських послуг з організації та забезпечення перевезень експортних, імпорتنих, транзитних або інших вантажів. Правове регулювання транспортно-експедиторської діяльності здійснюється на рівні національного та міжнародного законодавства.

Основним завданням державного регулювання транспортно-експедиторської діяльності є захист економічних інтересів України, подальше становлення, розвиток та формування ринку транспортно-експедиторських послуг.

Послуги транспортного експедирування досить популярні, оскільки знімають із замовника перевезення вирішення багатьох питань і економлять його час. Саме тому на українському ринку діє значна кількість компаній, що надають такі послуги.

Учасники транспортно-експедиторської діяльності – клієнти, перевізники, експедитори, транспортні агенти, порти, залізничні станції, об'єднання та спеціалізовані підприємства залізничного, авіаційного, автомобільного, річкового та морського транспорту, митні брокери та інші особи, що виконують роботи (надають послуги) при перевезенні вантажів.

Транспортно-експедиторські операції, що здійснюються суб'єктами господарювання повинні підтверджуватися документально відповідно до умов передбачених договором. Так, зокрема договором може передбачатися надання послуг на підставі доручень (заявок, замовлень).

Оскільки договір на надання транспортно-експедиторських послуг має ознаки агентського (посередницького) договору, то при визначенні об'єкта оподаткування податком на прибуток, слід урахувувати особливості оподаткування посередницьких договорів, передбачених податковим законодавством.

ПРИБУТОК=ДОХОДИ-ПОДАТКОВІ ВИТРАТИ

Однак при визначенні складу доходів та податкових видатків у транспортно-експедиторських компаніях має відмінності, а саме:

1) доходи, що враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування визначаються у розмірі суми винагороди за договором транспортного експедирування за організацію транспортного експедирування (пп. 135.4.1 НКУ);

2) датою збільшення доходу є дата підписання акта про виконання послуг (п. 137.1 ПКУ);

3) не включаються до складу доходів (пп. 136.1.19 НКУ) кошти, що надійшли від замовника в рамках договору транспортного експедирування у вигляді компенсації витрат транспортно-експедиторської компанії, пов'язаних з виконанням послуг за договором. Якщо умовами договору передбачено відстрочення платежу замовника перевезення, то до доходів не включається вартість послуг, придбаних ТЕК для замовника в рамках договору транспортного експедирування та переданих такому замовнику;

4) не включає до витрат (пп. 139.1.2 НКУ) суми коштів, перераховані транспортно-експедиторській компанії на користь третіх осіб (перевізників, осіб, які надають вантажно-розвантажувальні роботи тощо) у зв'язку з придбанням послуг для виконання договору транспортного експедирування. Якщо умовами договору передбачено відстрочення платежу, то до витрат не включається вартість послуг, придбаних ТЕК для замовника в рамках договору транспортного експедирування

Будь-які послуги, у тому числі й послуги з перевезення, згідно з п. 185.1 ПКУ є об'єктом обкладення ПДВ, якщо місце їх постачання знаходиться на митній території України.

Перевізник - платник ПДВ відображає податкові зобов'язання з ПДВ за ставкою 20 % на дату першої з подій: отримання оплати за послуги перевезення від замовника, або оформлення документа, що підтверджує факт здійснення перевезення (оформлення акта надання послуг перевезення).

На підтвердження виникнення податкових зобов'язань підприємство-перевізник виписує на ім'я замовника податкову накладну.

Податкова накладна заповнюється у звичайному порядку, а у графі 3 наводять відомості про послугу «Послуги з перевезення вантажу». Далі податкова накладна заповнюється залежно від того, у якому вираженні у перевізника вимірюється його послуга.

Підприємства, які здійснюють перевезення вантажу на замовлення, повинні відображати доходи, отримані від надання таких послуг, на субрахунку 703 «Дохід від реалізації робіт і послуг». Одночасно з визнанням доходу в бухгалтерському обліку відображаються й витрати на надання послуг перевезення на субрахунку 903 «Собівартість реалізованих робіт і послуг». До собівартості реалізованих послуг перевезення зазвичай входять такі витрати, як оплата праці водія та нарахований на неї ЄСВ, вартість використаних паливно-мастильних матеріалів тощо. Але спершу такі витрати групуються на рахунку 23 «Виробництво».

Список використаних джерел:

1. Атамас П. Й. Бухгалтерський облік у галузях економіки: навч. посіб. / П. Й. Атамас – К.: Центр наукової використаних джерел, 2008 – 392 с.
2. Базиліук А. В. Бухгалтерський і податковий облік автотранспорту та автоперевезень: навч. посіб. / А. В. Базиліук, О. І. Малишкін – К.: Центр учбової використаних джерел, 2011. – 256 с.

УДК 657

*Івченко А.О.,
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького
Лаврова-Манзенко О.О.,
ст. викладач
Черкаський національний університет
Імені Богдана Хмельницького*

ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ ЕКСПОРТНИХ ОПЕРАЦІЙ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Експортні операції - комерційна діяльність, пов'язана з продажем та вивезенням закордон товарів, робіт, послуг, для передачі їх у власність іноземному контрагенту. Всі країни намагаються стимулювати